

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 3Tos/136/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2323010356
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 09. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Rastislav Kresl
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2023:2323010356.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Rastislava Kresla a sudcov JUDr. Kataríny Stanislavskej a JUDr. Ladislava Révesa, v trestnej veci proti odsúdenému A. B., nar. XX.XX.XXXX v C., pre prečin útoku na verejného činiteľa podľa § 323 ods. 1 písm. a) Trestného zákona, o sťažnosti odsúdeného proti uzneseniu Okresného súdu Galanta zo dňa 07.06.2023, č. k. 1Nt/4/2023-19, na neverejnom zasadnutí konanom dňa 21.09.2023 v Trnave, takto

rozhodol:

Podľa § 193 odsek 1 písm. c) Trestného poriadku sa sťažnosť odsúdeného A. B., nar. XX.XX.XXXX v C., z a m i e t a.

odôvodnenie:

Okresný súd Galanta napadnutým uznesením zo dňa 07.06.2023, č. k. 1Nt/4/2023-19, rozhodol tak, že podľa § 399 ods. 2 Trestného poriadku zamietol návrh na povolenie obnovy konania podaný v prospech odsúdeného A. B., nar. XX.XX.XXXX v C., t.č. v ÚVTOS Leopoldov, voči rozsudku Okresného súdu v Galante sp. zn. 0T/32/2022 zo dňa 21.03.2022, právoplatný 31.05.2022, čo do výroku o vine a treste, pretože nevyšli najavo skutočnosti alebo dôkazy súdu skôr neznáme, ktoré by mohli sami o sebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi súdu skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine alebo vzhľadom, na ktoré by pôvodne uložený trest bol v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo pomerom páchatel'a alebo by bol v zrejmom rozpore s účelom trestu.

V odôvodnení napadnutého uznesenia okresný súd konštatoval, že v danom prípade neboli splnené zákonné podmienky na povolenie obnovy konania. K tomu uviedol, že odsúdený vo svojom návrhu žiadal rozhodnúť o povolení obnovy konania, pričom v predovšetkým poukázal na nezákonný procesný postup súdu na hlavnom pojednávaní, ktoré bolo vykonané v jeho neprítomnosti, čím mu bolo upreté právo na obhajobu, pretože sa nemohol vyjadriť ku všetkým vykonaným dôkazom. Súd po takto zhrnutí dôvodov návrhu na povolenie obnovy konania vo veci Okresného súdu v Galante sp. zn. 0T/32/2022 dospel k záveru, že tieto v samej podstate nespĺňajú zákonný dôvod na jeho vyhovie. Záverom podotkol, že súd v rámci tohto mimoriadneho opravného prostriedku nemôže opätovne prehodnocovať zákonnosť pôvodne realizovaných procesných postupov súdu a prípadne konštatovať porušenie zákona týchto procesných úkonov.

Proti tomuto uzneseniu podal ihneď, po vyhlásení uznesenia, sťažnosť odsúdený (č. l. 14 spisu), ktorú následne odôvodnil prostredníctvom obhajcu osobitným písomným podaním (č. l. 25 spisu).

V odôvodnení podanej sťažnosti odsúdený prostredníctvom obhajcu namietal, že v pôvodnej trestnej veci vedenej na Okresnom súde v Galante pod sp. zn. 0T/32/2022 nemal možnosť sa vyjadriť k vykonaným dôkazom (k svedeckým výpovediam) a taktiež nemal vedomosť o tom, že bol rozsudkom Okresného súdu Galanta zo dňa 21.03.2022, sp. zn. 0T/32/2023 právoplatne odsúdený, pretože tento rozsudok mu nebol doručený, resp. odsúdený si predmetný rozsudok v mieste svojho bydliska neprevzal, nakoľko sa zdržiaval v zahraničí. Preto namietal, že nemal možnosť brániť sa voči vykonaným dôkazom na hlavnom pojednávaní, čím bol ukrátený na svojich právach a preto je toho názoru, že sú splnené zákonné podmienky na povolenie obnovy konania v jeho prospech čo do výroku o vine a treste.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti žiadal, aby Krajský súd v Trnave v plnom rozsahu zrušil napadnuté uznesenie a povolil obnovu konania v prospech odsúdeného.

Okresná prokurátorka sa ihneď po vyhlásení uznesenia vzdala práva na podanie sťažnosti (č. I. 14 spisu).

Podľa § 192 odsek 1 Trestného poriadku pri rozhodovaní o sťažnosti preskúma nadriadený orgán

a) správnosť výrokov napadnutého uznesenia proti ktorým sťažovateľ podal sťažnosť

b) konanie predchádzajúce týmto výrokom napadnutého uznesenia.

Krajský súd v Trnave na podklade podanej sťažnosti postupoval podľa § 192 ods. 1 Trestného poriadku tým, že preskúmal správnosť výroku napadnutého uznesenia, ako i konanie predchádzajúce jeho vydaniu, pričom dospel k záveru, že sťažnosť odsúdeného nie je dôvodná.

Z obsahu spisového materiálu sťažnostný súd zistil, že vykonaným dokazovaním dospel okresný súd k správne právnemu záveru, že v danom prípade nie sú splnené podmienky na to, aby bolo možné návrhu odsúdeného o povolenie obnovy konania vyhovieť.

Sťažnostný súd si závery okresného súdu prezentované v napadnutom uznesení osvojil a v celom rozsahu na ne odkazuje, bez potreby opakovania týchto dôvodov vo svojom sťažnostnom uznesení. V tejto súvislosti sťažnostný súd poukazuje na to, že v dvojinštančnom súdnom konaní rozhodnutia súdu prvého a druhého stupňa tvoria jednotu, a v prípade, ak sa sťažnostný súd stotožní s úvahami súdu nižšieho stupňa a tieto považuje za zákonné a správne, nie je potrebné, aby tieto opakovával vo svojom rozhodnutí, ale stačí, aby na tieto len stručne poukázal. (viď uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 2Tdo/2/2018 z 23. januára 2018)

Nad rámec uvedeného okresným súdom v napadnutom uznesení sťažnostný súd konštatuje, že pre povolenie obnovy konania vo všeobecnosti musia byť kumulatívne splnené dve podmienky. Musia nastať skutočnosti súdu skôr neznáme a zároveň musia byť spôsobilé privodiť priaznivejšie rozhodnutie pre páchatel'a v tomto prípade vo výroku o vine a treste.

Na základe uvedeného považuje sťažnostný súd za potrebné v prvom rade uviesť, že obnova konania je mimoriadnym opravným prostriedkom, ktorého zmyslom je odstránenie nedostatkov v skutkových zisteniach alebo vo výroku o treste, ku ktorým došlo preto, lebo v pôvodnom konaní neboli známe všetky podstatné skutočnosti a dôkazy, nakoľko tieto vyšli najavo až po právoplatnosti rozhodnutia. Uvedeným mimoriadnym opravným prostriedkom je možné zrušiť právoplatné rozhodnutie vo veci, ale len vtedy, pokiaľ sú na to splnené podmienky, pričom súd nie je oprávnený preskúmať správnosť rozhodnutia. Predpokladom obnovy konania je existencia skutočností a dôkazov súdu skôr neznámych, ktoré vyšli najavo až po právoplatnosti rozhodnutia a tieto sú tak závažné, že odôvodňujú zásah do stability nezmeniteľnosti právoplatného rozhodnutia. Avšak v konaní o povolení obnovy konania neplatí revízny princíp. V praxi to znamená, že na základe ustanovenia § 394 Trestného poriadku nie je v konaní o povolenie obnovy konania daná možnosť preskúmať procesný postup súdu v pôvodnom konaní ani vecnú správnosť jeho rozhodnutia.

V tejto súvislosti pokiaľ však odsúdený v návrhu na povolenie obnovy konania, ako aj v sťažnostných námietkach poukázal na nezákonný procesný postup v pôvodnom konaní (teda že v pôvodnej trestnej veci (odsúdený) nemal možnosť sa vyjadriť k vykonaným dôkazom (k svedeckým výpovediam) a taktiež nemal vedomosť o tom, že bol napadnutým rozsudkom právoplatne odsúdený, pretože tento rozsudok mu nebol doručený), k tomu si krajský súd dovoľuje poukázať na vyššie uvedené teoretické východiská, z ktorých jednoznačne vyplýva, že ustanovením § 394 Trestného poriadku nie je súdom v konaní o povolenie obnovy konania daná možnosť preskúmať procesný postup súdu v pôvodnom konaní ani vecnú správnosť jeho rozhodnutia. Teda v konaní o povolenie obnovy konania podľa § 394 a nasl. Trestného poriadku neplatí revízny princíp, a preto je súd oprávnený zaoberať sa len tými výrokmi, pri ktorých sa navrhovateľ povolenia obnovy konania domáha. Len pri týchto výrokoch súd rieši otázku, či v návrhu uvedené skutočnosti alebo dôkazy boli súdu skôr neznáme, resp. či sú také závažné, že by samy osebe alebo v spojení so skutočnosťami alebo dôkazmi už známymi mohli odôvodniť ich zmenu (R 6/1997). Inak povedané, v konaní o povolení obnovy konania nemôže súd preskúmať zákonnosť postupu v pôvodnom konaní v tom smere, či sa súd pri rozhodovaní vyrovnal so všetkými okolnosťami a s obhajobou obvineného, či rešpektoval zásadu bezprostrednosti a ústnosti pri dokazovaní, a pod. (R 35/1988).

V intenciách vyššie uvedeného krajský súd potom uzatvára, že súd v rámci tohto mimoriadneho opravného prostriedku nemôže opätovne prehodnocovať zákonnosť pôvodne realizovaných procesných postupov súdu a prípadne konštatovať porušenie zákona týchto procesných úkonov, teda odsúdeným uvádzané skutočnosti nemajú povahu skutočností, ktoré by v zmysle § 394 ods.1 Trestného poriadku mohli viesť k zmene pôvodného odsudzujúceho rozsudku. Krajský súd sa preto so záverom okresného

súdu v celom rozsahu stotožnil a na podklade vyššie uvedených dôvodov nepovažoval námietky odsúdeného uvedené v jeho sťažnosti za opodstatnené a neakceptoval ich.

Záverom krajský súd len dodáva, že odsúdený zhlásenú sťažnosť odôvodnil v podstate rovnakými argumentami, aké uviedol vo svojom návrhu na obnovu konania, pričom s týmito sa náležite vysporiadal už okresný súd v napadnutom uznesení. V tejto súvislosti potom krajský súd uvádza, že z obsahu argumentov odsúdeného uplatnených v predmetnej sťažnosti, je zrejme, že sa s argumentáciou okresného súdu nevie alebo nechce stotožniť a opakovane presadzuje vlastný názor na rozhodnutie o povolenie obnovy konania, na čo má síce právo, no súčasne treba uviesť, že právo na spravodlivý proces negarantuje osobe právo na to, aby bolo rozhodnuté v súlade s jej predstavami a požiadavkami, ale najmä právo na také odôvodnenie súdneho rozhodnutia, ktoré preskúmateľným spôsobom, jasne a zrozumiteľne dáva odpovede na všetky právne a skutkovo relevantné otázky, vrátane odpovedí na argumenty predstreté odsúdeným.

Pretože krajský súd nezistil žiadne dôvody pre zmenu napadnutého uznesenia, ktoré by odôvodňovali zrušenie, resp. zmenu napadnutého uznesenia, sťažnosť odsúdeného zamietol ako nedôvodnú podľa § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku.

Toto rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.